

Jeff Wasserman - Expatriate Amerikaner – Låtskriver/Multi-instrumentalist

The Formative Years – Folk Music, Woodstock & War

Jeff (Jeffrey) Wasserman vokste opp i East Norwich i staten New York, ca 2 km fra landsbyen Oyster Bay på nordkysten av Long Island. I nabolaget bodde også Jean Ritchie, kjent som “The Mother of Folk” og folkemusikksamleren Frank Warner, som oppdaget låter som “Tom Dooley”, ”He's Got the Whole World in His Hands,” “Whiskey in the Jar” og “ The Days Of 49”. Området rundt Oyster Bay var på -50 og- 60 tallet hjemsted til mange av de nye folkemusikerne, som tilhørte kretsen rundt Woody Guthrie og Pete Seeger.

Både Jean Ritchie og Frank Warner var sentrale i etableringen av folkemusikksenteret “The Guitar Workshop”, der Jeff begynte som gitarelev i 14-årsalderen. Tre år senere begynte han selv å undervise i gitar- og mandolin. Det var også her han første gang møtte Jeff Davis, Jeff Warner (sønnen til Frank) og Paul Brady.

I 1969, 14 år gammel, reiste Jeff til The Newport Folk Festival, hvor han for første gang fikk høre nye folkartister som Joni Mitchell og James Taylor. Der fikk han også høre snakk om den kommende Woodstock Music Festival i Bethel, N.Y. Woodstock ble for Jeff en a ha-opplevelse på mange plan og la grunnlaget for hans musikalske filosofi, ”there is no box” – god musikk kan ikke låses inne av rammer.

Vietnam-krigen raste og det var en turbulent tid med antikrigsdemonstrasjoner og arrestasjoner. Jeff valgte å forlate USA som vernepliktsneker, like før han fylte 18. I halvannet år haiket han rundt omkring i Europa og tjente til livets opphold som gatemusiker. Han dro først tilbake til USA i 1973, da det ble slutt på tvungen verneplikt.

Etter hjemkomsten vant Jeff en låtskriverkonkurranse på en lokal radiostasjon, og 19 år gammel debuterte han som låtskriver og artist. Hans første solo konsert var å åpne for Pink Andersen (Pink Floyd fikk navnet sitt fra, bluesartistene Andersen og Floyd Council). Suksessen ble fulgt opp med flere konserter, bl.a som support for Ry Cooder, Patrick Sky og Sam Chatman (The Mississippi Sheiks).

I tillegg turnerte Jeff sammen med Jeff Davis and Jeff Warner under navnet "The 3 Jeffs". De hadde et bredt utvalg av amerikansk folk på repertoaret, og spilte på klubber, universiteter, coffee houses, huskonsserter og til contra og square-dans over hele den amerikanske østkysten.

Det tradisjonelle folkmiljøet var på den tiden konservativt og for trangt for Jeff, som ville videreutvikle musikken sin og blande flere genre. "Chicken-Am-Good" ble etablert med en gjeng likesinnede unge musikere. De spilte egne låter, Old-Timey, Jugband, Bluegrass, Blues, folkemusikk, fiddle tunes og space-opera! ... og de var heller ikke fremmed for å improvisere.

Det var i 1974- 75 med "Chicken-Am-Good" Jeff for første gang kom til Norge på turné. De holdt base på en gård utenfor Haugesund i et helt år, hvor de hadde utallige "all-night" jamsessions og influerte flere (nå kjente) Haugesund-musikere med sin eklektiske folkemusikk.

Jeff og bandet reiste tilbake til USA, hvor de skiftet navn til "Easy on the Tuba". I 1978 vant de N.Y. State "Old Timey og Bluegrass Music Contest" og var support for Lester Flatt.

Det tok ikke langt tid før Jeff igjen dro tilbake til sine musikervenner i Haugesund og blue grass bandet "Gone At Last" ble dannet. Mange av bandmedlemmene dannet senere "Vamp", "Vestlandsfanden", "Bullmilk", "Hemisfair" og Øystein Sundes "Meget i Sløyd".

Det var ikke uten grunn at den legendariske Puls-redaktøren, Tore Olsen, like etter en konsert på Kalvøyafestivalen skrev ; "Gone at Last er spydspissen for akustisk country musikk i Skandinavia". Dette var lenge før pressen uttrykte like stor begeistring for bluegrass som de gjør i dag.

"Gone At Last" holdt på i 20 år og hadde oppunder 200 reisedager i året i Skandinavia. De gjorde også 2 omfattende USA turnéer med Cindy Cashdollar som band medlem, og spilte konserter med bl.a Emmy Lou Harris, Bill Monroe, Ralph Stanley og New Grass Revival.

Jeff m/ Bill Monroe - Gone At Last USA Tour 1986

Gone At Last - oppvarming for Emmy Lou Harris - Lone Star Cafe, NYC - 1986

I 1985 ble de Spellemann-nominert for sitt første album "Gone At Last". De ga ut "Still Out There" i 1994 og turnerte også samme år i Skandinavia med "The Band".

I tillegg til være en multi-instrumentalist, er det først og fremst låtskriving som har vært Jeff sin hovednæring.

Han har bodd i Norge siden 1983 og er kjent for å ha skrevet teksten til "Everyone Needs A Friend" (Dance With A Stranger), "Tell Me Where You're Going" (Silje Nergaard) og "Moving Time" (Rita Eriksen og Delbert McClinton).

Han har skrevet for bl.a; Jan Werner Danielsen, Jonas Fjeld, Sissel Kyrkjebø, Knut Reiersrud, Mighty Sam McClain, Aslag Haugen (for Respatexans), Rita Eriksen, Torstein Flakne, Henning Kvitnes, Kristin Berglund, Harpo Svensson (S), Rick Danko (USA), Bøhren og Aaserud, Sanne Salomonsen (D), Anne Linnet (D), Tom Pacheco (USA). I tillegg har han tolket tekster av Åge Aleksandersen og Ole Paus til engelsk.

Wasserman har over 300 verk i Tono systemet og sanger på over 75 album.

I 2009 ble han nominert til Spellemann, "Årets tekstforfatter" sammen med Bjørn Eidsvåg og Odd Børretzen.

I 2009 ga Jeff også ut sitt første solo album, Jeffrey & the Free Radikals, som han produserte sammen med Knut Reiersrud. "The Knut Reiersrud Band" ble brukt som

musikalsk stamme for albumet, med gjester; Garth Hudson, Cindy Cashdollar, Fionnuala Sherry, Claudia Scott, Elg, m.fl.

Dagbladet - terningkast 5; Blues News - *“Noe av det mest fullendte og nydelige innen norsk rootsmusikk på lenge”*, Roots.be - (Dutch) *“... This man is a true discovery .. a truly impressive album”*, FaroJournalen - *“en av de fineste countryorienterte album som er produsert i Norge”*.

På hans nå nye album i 2016 *“The Meeting of the Waters”*, ville Wasserman samle trådene fra hans rike musikkliv. Han kokte ned sangene sine til fele låter og presenterte dem for mentoren fra ungdomstiden, Jeff Davis, banjo, fele-mann og folklorist. Kun sangene som Davis syntes var i tråd med tradisjonsrik amerikansk folk ble spilt inn,- og for det meste i Davis egen dagligstue. Wasserman bygget videre på de innspilte feleslåttene med flere instrumenter, vokal og kor, og har også for første gang med sin 18 år gamle datter, Ella som imponerer med sang på flere spor.

I tillegg har Wasserman invitert sine gode musikervenner, som han kaller *“My Intergalactic Stringband”* til å være med på albumet. Vi får bl.a høre bidrag fra Jonas Fjeld, Claudia Scott, Paul Brady, Knut Reiersrud, Andy Irvine, Ingunn Bjørgo, Gone At Last, m.fl.

Det er hverken trommer eller elektriske instrumenter på *“The Meeting Of The Waters”* Innspilligen er gjort med gamle, *“vintage”*, akustiske instrumenter og med de aller beste *“vintage”* mikrofoner. Lytteren får en følelse av å være i samme rom som musikerene gjennom 13 tidløse låter.

Jeff Wasserman har selv designet album-coveret og det er også lagt ved et digitalt nedlastingskort til sangene. Wasserman ønsker at lytteren skal få en eksklusiv, fysisk og sanselig opplevelse, slik som det var da man før i tiden kjøpte musikk.

Det er kun trykket 300 nummererte eksemplarer. Alle er signerte og kan bare bestilles fra hans webside: www.jeffwasserman.no

Albumet er ikke tilgjengelig på strømmetjenester eller iTunes. Det er planlagt en vinyl utgave April.

Web: www.jeffwasserman.no |

Facebook: www.facebook.com/Jeffrey.A.Wasserman/

Email: JawsHarp@gmail.com | Tel.: +47 9133 2229